

**UCHWAŁA NR 146/V/2019
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 28 marca 2019 r.

**w sprawie skargi na Prezydenta Miasta Lublin dotyczącej wyrażenia zgody
na sprzedaż nieruchomości położonej w Lublinie przy al. Józefa Piłsudskiego 17**

Na podstawie art. 18b ust. 1 i 3 oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) oraz z § 84 ust. 4 i 5 Statutu Miasta Lublin stanowiącego załącznik do uchwały nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2005 r. Nr 70, poz. 1486 i Nr 162, poz. 2891 oraz z 2008 r. Nr 79, poz. 2184 i z 2019 r. poz. 182), po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji - Rada Miasta Lublin uchwała, co następuje:

§ 1

Uznaje się za niezasadną skargę G----- W----- i W----- D----- na Prezydenta Miasta Lublin dotyczącą wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości położonej w Lublinie przy al. Józefa Piłsudskiego 17.

§ 2

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik niniejszej do uchwały.

§ 3

Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Lublin do zawiadomienia wnoszących skargę o sposobie jej załatwienia i przesłania kopii uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

UZASADNIENIE

uchwały w sprawie skargi G----- W----- i W----- D----- na Prezydenta Miasta Lublin dotyczącej wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości położonej w Lublinie przy al. Józefa Piłsudskiego 17

Dnia 17 grudnia 2018 r. wpłynęła do Rady Miasta Lublin skarga G----- W----- i W----- D----- na Prezydenta Miasta Lublin dotycząca wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości położonej w Lublinie przy al. Józefa Piłsudskiego 17. Skarżący zarzucili Prezydentowi Miasta Lublin nienależyte wykonywanie obowiązków poprzez opieszałość, zaniedbanie, niepoinformowanie spadkobierców o możliwości zwrotu nieruchomości przy al. Piłsudskiego 17 oraz brak woli w polubownym załatwieniu sprawy. Skarga została uzupełniona przez skarżącą W----- D----- pismem z dnia 15 lutego 2019 r., w którym odniosła się do stanowiska Prezydenta Miasta Lublin (pismo z dnia 15 stycznia 2019 r., znak: AK-S-I.1510.2.87.2018).

Po analizie skargi oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Lublin (pismo z dnia 15 stycznia 2019 r., znak: AK-S-I.1510.2.87.2018), stwierdzono, że postępowanie o zwrot dotyczy nieruchomości oznaczonej jako działka nr 40/12, 40/14, 40/21 oraz 40/23 położonej w Lublinie przy al. Piłsudskiego 17. Odnosząc się do zarzutu nienależytego wykonywania obowiązków poprzez opieszałość, zaniedbanie i brak woli w polubownym załatwieniu sprawy zwrotu nieruchomości przy al. Piłsudskiego 17 wyjaśniono, iż postanowieniem z dnia 30 września 2005 r. Wojewoda Lubelski wyłączył Prezydenta Miasta Lublin od prowadzenia postępowania w sprawie o zwrot nieruchomości położonej w Lublinie przy al. Piłsudskiego 17, wchodzącej w obszar aktualnych działek ewidencyjnych nr 40/12, 40/14, 40/21, 40/23 (obr. 22, ark. 4) i wyznaczył do jej rozpatrzenia Starostę Lubelskiego. Podstawą wyłączenia był art. 24 §1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zgodnie z którym pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie, w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki. Odpowiadając na zarzut niepoinformowania spadkobierców o możliwości zwrotu nieruchomości stwierdzono, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalił się pogląd, według którego jeżeli nieruchomość została wykorzystana na cel wyłączenia, a właściciele nieruchomości nie złożyli wniosku o jej zwrot zanim to się stało, to prawo byłego właściciela lub jego spadkobiercy do żądania zwrotu nieruchomości wygasa z chwilą realizacji inwestycji. W związku z wygaśnięciem prawa do zwrotu nieruchomości nie było podstaw zawiadamiania spadkobierców byłych właścicieli. Z uwagi na realizację na przedmiotowej nieruchomości celu wyłączenia na przedmiotowej nieruchomości zaistniała też możliwość realizacji innej inwestycji, w postaci budowy drogi, o której mowa w powołanej wyżej decyzji nr 458/14 z dnia 29 kwietnia 2014 r., znak: AB-ID-II.6740.4.23.2014, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wydanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - zwanej „Specustawą”. Zgodnie z art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204, z późn. zm.) ustawa ta nie narusza innych ustaw w zakresie dotyczącym gospodarki nieruchomościami, a w szczególności Specustawy. W związku z powyższym możliwość zastosowania art. 136 ust. 3 i art. 137 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami regulujących kwestię zwrotu wyłączonej nieruchomości, została wyłączona.

Oдноśnie pisma skarżącej z dnia 15 lutego 2019 r. wyjaśniono, że stanowi ono jedynie polemikę ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Lublin i nie zawiera nowych okoliczności, które wymagałyby osobnego omówienia.

Dodatkowo można wskazać, że decyzją z dnia 30 listopada 2018 r. Starosta Lubelski orzekł o odmowie zwrotu wyłączonej nieruchomości w części oznaczonej w dokumentacji geodezyjno-prawnej zarejestrowanej w Miejskim Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Lublinie pod nr P.0663.2014.949 jako projektowane działki nr 40/16 i 40/18, wchodzącej w obszar aktualnych działek ewidencyjnych nr 40/21 i 40/23 (obr. 22, ark. 4) oraz w pozostałej części wchodzącej w obszar aktualnych działek ewidencyjnych nr 40/12 i 40/14 (obr. 22, ark. 4) stanowiących część drogi publicznej. Decyzja dotyczy terenu przylegającego do budynku żłobka (działki nr 40/21 i 40/03) oraz terenu zajętego pod pasy drogowe dróg powiatowych (działki nr 40/12 i 40/14). Od powyższej decyzji wnioskodawcy złożyli odwołanie, decyzja nie jest ostateczna.

W świetle powyższego skargę uznaje się za niezasadną.